

dissimi Episcopi Vintimilien. quoad delationem sub Umbello, vulgo Baldachino, Sacrarum Reliquiarum Sancti Secundi Martyris praecipui Patroni negativam protulit sententiam, nomine Corporis Civici ejusdem Civitatis iterum, ac tertio supplicatum fuit pro gratia, qua id saltem concederetur per Apostolicum Indultum. Sacra autem Congregatio, ad relationem per infrascriptum Secretarium factam in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum hodierna die habitis, rescribendum censuit:

„Negative, et servetur Generale Decretum.“ Die 26. Aprilis 1834 n. 4727.

S. Imaginem non esse deferendam sub baldachino. n. 4164 ad 2 die 22. Aug. 1744.

VINTIMILIEN.

Beatissime Pater.

Episcopus Vintimilien. in obsequium Decretorum Sacrorum Rituum Congregationis, et praesertim Decreti Generalis diei 27. Maji 1828, prohibuit elapso anno, ne Siatua Sancti Secundi Martyris hujus Civitatis Patroni ejusdem Reliquiis decorata processionaliter deferretur sub Umbella, firmiter obstitens adversus enixas preces, quibus undecumque impetebatur, ut ab hac jussione abstineret. Multae hinc obmurmurationes in ipsum, multa dictoria, eoque ut nonnulli aperte praenunciarent rem absque tumultibus popularibus haud esse cessuram. Nihil tamen accidit hujusmodi, ast in suo proposito etiamnum pergunt Cives, vehementissime optantes, ut Episcopus ab imperatis recedat, sibi que liceat, quod ab immemorabili consueverunt, quin unquam aliquis obsisteret; palam etiam dicitantes, nihil boni sperandum, nisi Sancto Protectori pristinum decus restituatur. Rebus sic stantibus Vintimilien. idem Antistes humillime declarari petit:

1) An attenta vetustissima consuetudine ac immemorabili, debeat suum retractare Decretum de non ferendo sub Umbella Simulacro et Reliquiis Sancti Secundi Martyris?

2) An saltem id debeat, ut morem gerat ardentissimo populi desiderio?

3) An saltem in casu, quo dictae obmurmurationes in apertum odium contra ipsum excrescerent?

4) Utrum id possit tolerare dissimulando?

5) An proprie dissimulando reus peccati evaderet?

Quibus singulis per infrascriptum Secretarium fideliter relatis in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitibus ad Vaticanum subsignata die habitis, Eminentissimi et Reverendissimi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, rescribendum censuerunt:

Ad 1. „Negative.“

Ad 2., 3. et 4. pariter „Negative.“

Ad 5. „Probatos adeat Theologos.“

Atque ita rescriperunt, die 16. Martii 1833. n. 4710.

14) SS. Sacramenti.

a) Numerus hastarum.

Ad dubium: an Capitulum Collegiatae Matricis Gsiara Pizziglitano prohibere possit parochiali inferiori baldachinum in processione SSmi. cum sex hastis, quod cum totidem ab ipsa digniori elevetur? S. C. resp.: Non posse prohiberi. n. 2568 die 21. Novembris 1671.

Vd. *Processio SSmi. Regular.* (modus, decr. n. 4130).

b) In Processione.

Vd. *Instructio Clem. §. XIX.* n. 17.

c) Ubique erigendum.

Ad dubium: an in omnibus altaribus sive Cathedralis sive aliarum Ecclesiarum debeat erigi baldachinum vel in majori tantum, in quo asser-

vatur SSnum.? S. C. resp.: In omnibus. n. 3421 die 27. Apr. 1697.

Instructio Clem. §. XXXVI. n. 9 etc.

SEKEN.

Quum Equites Marcus, et Alexander Saracini in Oppido Castrinovi vulgo della Berardenga in Archidioec. Senen. e fundamentis excitarint Paroch. Eccl., ut Eccl. functiones adimplere adamussum valeant, S. R. C. enixe rogarunt, ut declarare dignaretur, num super omni Altari, in quo SSnum. Sacramentum asservatur, apponi omnino debeat Baldachinum? Et S. eadem C. in Ordinario Coetu ad Vaticanum subsignata die coadunata, referente subscripto Secretario, comperiens usque ab anno 1697 V. Kal. Maji in una Cortonen. sancitum fuisse, ut Baldachinum omnino apponatur super Altari, in quo augustissimum Sacramentum asservatur, rescribendum censuit:

„Detur Decretum in una Cortonen. diei 27. Apr. 1697.“

Atque ita rescripsit. n. 5044 die 23. Maji 1846.

BAPTISMUS.

a) Adulti.

(Ritus et Caeremoniae supplendae.)

Ad dubium: Quenam servari debent Caeremoniae et preces, quae supplendae sunt adulto Catholico, valide post nativitatem baptizato, sed omissis Caeremoniis, quae juxta Rituale Baptismus praecedere vel sequi debent: an illae, quae in Rituali assignantur pro Baptismo adultorum, vel pro Baptismo infantium?

Et S. eadem C. rescribendum censuit: Juxta Votum Magistri Caeremoniarum, nimirum:

„Caeremoniae et preces serventur, quae in Rituali assignantur pro Baptismo infantium.“

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. n. 4780 ad 3 die 27. Aug. 1836.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM.

Duo haec sunt Dubia, quibus iisdem fere rationum momentis potuit occurri, ac simul consideratis unica responsione satisfieri. Duo sunt in Rituali Romano Tituli, in quibus agitur de Baptismo; *Titulus septimus*, qui agit de Baptismo parvulorum; *Titulus duodecimus*, qui de Baptismo adultis conferendo tractat. Duo pariter sunt Baptismi Ordines, qui diversas respective caeremonias, exorcismos, preces praescribunt, et baptismo, vel infantibus vel adultis conferendo respondent. *Titulus denique decimus quartus* modum praescribit ea supplendi, quae in Baptismi collatione sunt ommissa, cum hoc Sacramentum, ob imminentis mortis periculum, vel alia urgente necessitate collatum est, et inscribitur: *Ordo supplendi ommissa super baptizatum*. Novum non est quod cap. V. statuit Rituale de caeremoniis in baptismo omissis postea supplendis. Consuevit Ecclesia vel a primis saeculis aliqua, quae in conferendo baptismo ommissa erant, supplere. Cum ii, qui in lecto decumbentes (clinici idcirco vocati) baptizabantur, si convalescent, Episcopum adire tenebantur, ut ea omnia supplerentur, quae, urgente necessitate, ommissa fuerunt in baptismo. Id constat ex antiquis ac probatissimis monumentis, ita ut vetus Ecclesiae disciplina super hoc in dubium nequeat revocari. Omnia hic persequi longa nimis res esset, quaedam afferam. Liqueat ex *lib. IV. historiae Ecclesiasticae* Eusebii, Cornelium Papam in Ep. ad Fabium Antiochum, *Novatem redarguisse, quod postquam liberatus a morbo est, reliqua non perceperit, quae juxta Ecclesiasticam regulam percipi debent, neque ab Episcopo consignatus est: ex his eruitur Cor-*

nelium Papam docere, male se gessisse Novatem, quod suscepto in lecto baptisate addi deinde non curaverit ritus alios, quos Ecclesia in conferendo baptisate adhibebat, sive qui praecedebant, sive qui subsequerentur, quorum quidam diversam catechesim continebant, quidam varias abrenuntiationes, et Fidei professionem, quae omnia non inutiliter, sed ad finem aliquem ab Ecclesia statuta erant. Item Auctor de Rebaptismo inter Cypriani opera haec generatim habet col. 637: *Siquidem per nos Baptismo tradetur integre et solemniter, et per omnia, quae scripta sunt assignentur, atque sine ullius rei separatione tradetur: aut si a Minore Clero per necessitatem traditum fuerit eventum expectemus, ut aut suppleatur a nobis, aut a Domino supplendum reservetur.* Censet itaque hic scriptor sane antiquissimus, et Cypriano coaevus suppleri posse post Baptismum ritum aliquem, qui antea omissus fuisset. In Concilio Laodicoeno can. 47 legitur: *Quod oportet eos, qui in morbo Baptismum accipiunt, et deinde resurgunt; fidem ediscere et nosse, pro Divino munere digni habiti sunt.* Ex his patet, praeter Confirmationem, quae olim per Episcopum simul tradi consueverat, etiam catechesim adjungi consuevisse, et alia quae defuerant. Omnia, quae ad rem hanc apposite faciunt, persequi, nec tempus sinit, nec res ipsa stricte postulare videtur, et haec sufficiunt pro instituto suscepto: Quae autem Ecclesiae super hoc fuerit disciplina omnibus compertum est, atque hinc plura referre praetermitto, quae apud D. Augustinum, Zenonem, Cyrillum Hierosolymitanum, Ambrosium reperiuntur, quos refert Martenius lib. 1 cap. 1 art. 15 n. 2 de antiquis Ecclesiae Ritibus.

Fuerunt qui putarunt, post collationem Baptismi quosdam ritus non

convenire, ut illos, per quos indicatur catechumenum adhuc sub Daemonis esse potestate nempe *Exorcizo te spiritus immunde... ut discedas ab hoc plasmate Dei, quod Dominus noster ad Templum sanctum suum vocare dignatus est, ut fiat Templum Dei vivi:* ab eo enim qui baptizatus jam est, expulsus est Daemon, atque Dei vivi templum factus ipse est: at male, nam ad omnem inconvenientiae ideam tollendam, sapienter Ecclesia statuit mutationes aliquas faciendas in hoc exorcismo, in quo pro *fiat, fieret* poni constituit, quae mutatio respicit statum catechumeni baptizati ante Baptismi susceptionem, non vero post susceptum Baptisma in necessitate collatum: idem dicendum de catechismo ad Fidei instructionem, quam exclusam vellent, quia in Patrini fide firmi sunt, qui sponderunt, atque ita ea suppleri tantum vellent, quae Baptisma sequuntur; sed male item, quia Ecclesia quidquid omissum est, suppleri statuit: quod satis superque esset, ne quis diverse sentiret, sed et haec est supplendi ratio, nec inutiliter peraguntur, juxta Theologos, quae suppleantur. Audiatur prae omnibus S. Thomas parte III. de Sacramentis quaest. 71 art. 3 ad 3 qui haec tradit: *Non tamen sunt praetermittenda ea, quae aguntur in exorcismo, nisi in necessitatis articulo, et tunc cessante periculo, debent suppleri, ut servetur uniformitas in Baptismo: nec frustra suppleantur post Baptismum, quia sicut impeditur effectus antequam percipiatur, ita potest impedi postquam fuerit susceptus.*

Haec quae supplenda dicuntur, scilicet ritus et caeremoniae, quae praecedunt, vel subsequuntur, licet non sint ad Sacramenti substantiam necessaria, nihilominus cum sint Sacramentalia, quae Ecclesia instituit, et quae habent aliquam significationem, habent

finem aliquem, et effectum aliquem producunt, et idcirco omitti non debent, et consequenter supplenda sunt in iis, qui vel urgente necessitate, vel apud haereticos, aut quocumque errore sine ipsis sacro sunt regenerati lavacro. Hinc fuit et est velus et recens Ecclesiae mos, qui *praxis* ab Estio nuncupatur, quam variis rationibus confirmat in IV. Sent. dist. 6 §. 5 easque ibi adducit; quarum prima est, ne Sacramentum careat solemnitate, tunc enim caeremoniae referuntur ad Baptismum praecedentem, atque idcirco non est absurdum etiam illas adhibere, quae solent Baptismo praemitti, veluti catechismus: secunda, exorcismus, etiam post baptismum aliquid agit atque per hoc utilis est, ut patet ex nuper allatis D. Thomae verbis: *Quia sicut impeditur effectus Baptismi antequam percipiatur, ita potest impedi postquam fuerit perceptus, quemadmodum et Cyprianus monet lib. IV. cap. 7.* Sicut Diabolus in Baptismo fide credentis excluditur, ita potest, fide postmodum deficiente regredi: tertia, ut servetur Baptismi uniformitas juxta D. Thomam, sicut enim unum est Baptisma, ita easdem caeremonias servari convenit: quarta, ut publico hoc ritu Ecclesia baptismum a quocumque collatum, ratum se habere declaret: quinta, ut baptizatus publice habeat susceptorem sive Patrum, cui sit cura illum christiane et catholice instituere: sexta demum, ut baptizatus, expressa per susceptorem sponsione, obligationem suam agnoscat, quidque Deo, quidque Ecclesiae debeat, intelligat.

His omnibus positis, quid Rituale dicit Titulo qui inscribitur *Ordo* supplendi omissa super baptizatum? Postquam §. 1 dixerit: *omnia suppleantur etc.* sic sequitur: *Idemque ordo ac ritus servetur, qui in Baptismo parvulorum (si fuerit parvulus) seu*

adultorum (si fuerit adultus) praescriptus servetur.

Ex his verbis videri aliquibus fortasse posset, super adultum quemlibet, nulla facta distinctione, eundem omnino in supplendis omissis caeremoniis ordinem esse servandum, qui pro indultis generice praescriptus est. At distinguendum hoc in casu, adultum inter et adultum: adultus in catholica Religione ortus, ab adulto qui in infidelitate vel haeresi ortus fuit, et vixit, est distinguendus, atque hinc non omnibus indiscriminatim adultis eundem ordinem servandum esse patebit. Siquidem adultus, de quo sermo est in primo Dubio, super quem omissae caeremoniae servandae sunt, *valide baptizatus* dicitur post natiuitatem, et *catholicus* eodem tempore dicitur: cum itaque duo sint ordines Baptismi, infantium nempe et adultorum, et ritus et caeremoniae in ordine Baptismi adultorum diversi sint ab illis pro infantium Baptismo praescriptis, non omnibus aequae adultis (inspecta ordinis diversitate) idem ordo pro adultis adsignatus servandus est: ordo enim unus supponit adultum in Fide natum, sed *ab Infidelitate ad Fidem venientem: vel ab haeresi etc.*; alter autem in Catholica Fide et ex Catholicis natum Parentibus supponit. Ille instructionem in Fide praescribit quemadmodum de Eunucho Candacis Reginae dicitur, qui postquam in Fide de Messiae Adventu, Morte, Resurrectione a Philippo instructus fuit, ab eo baptizatus est. Ille insuper continet ritus, exorcismos, preces, quae aptari nequeunt illis, qui in Catholica Religione orti sunt, ut omnibus patet: hic nihil de his habet. Hinc sicut ordo pro Adultis praescriptus servari non debet, pro Infantibus ex catholicis parentibus natis, ita nec ordo idem supplendi omissa pro dictis infantibus aequae pro adultis debet adhiberi. Siquidem si

in infante Catholico omissae caeremoniae fuissent, quaenam, quaeso, fuissent servatae si post dies aliquos tantum debuissent suppleri? Non aliae sane, nisi quae omissae fuerunt, sed quae fuerunt omissae, illae fuerunt, quae pro infantibus praescriptae sunt, non pro adultis; igitur caeremoniae non adultorum sed infantum suppletae fuissent. Jam in adulto, de quo in primo Dubio sermo occurrit, cum is ex catholicis parentibus ortus sit, ac post nativitatem sit baptizatus, non aliae sunt omissae caeremoniae, nisi illae, quae fuissent tunc post nativitatem servatae, quaeque una cum baptismo fuissent adhibitae, sed hae fuissent quae pro infantibus praescribuntur: igitur quae pro infantibus praescribuntur, fuissent suppletae; sed in supplendis caeremoniis illae servari debent quae omissae sunt. Infantum ergo caeremoniae in adulto nostro, qui Catholicus natus est, suppleri et servari debent: secus ritus, caeremoniae, preces servarentur, quae illius statui ac Religioni non respondent; nec Ecclesiae intentioni et fini conformes sunt: quibus rationibus attentis S. C. ad hoc dubium respondendum censuit: *Caeremoniae et preces serventur, quae in Rituali adsignantur pro baptismo Infantum.*

Ad dubium: Quae ex (his) Caeremoniis servari debent, quum adultus ab haeresi ad Fidem Catholicam conversus baptizandus est sub conditione, ob dubium fundatum de validitate Baptismi a Ministro haeretico collati?

Et S. eadem C. . . rescribendum censuit: Juxta Votum Magistri Caeremoniarum, nimirum:

„Quatenus supplendae sint, et supplendae credantur Caeremoniae, ut in Dubio, illae supplendae sunt, quae pro Adultorum Baptismo sunt praescriptae.“

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. n. 4780 ad 4 die 27. Aug. 1836.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM.

Quod attinet ad dubium alterum, diversa adultorum, qui ab haeresi veniunt, et adultorum, qui in Catholica Religione sunt orti, conditio est. Illorum praecipue conditionem respicit ordo baptismi, qui pro adultis inscribitur; qui autem catholicus natus est, nihil habet quod instructione in fide indigeat, nihil quod errorum detestationem exposcat, nihil quod contra Fidem senserit debeat revocare. Qui vero ex Infidelitate, vel ab haeresi ad Fidem veniunt, aliqua habent peculiaris, quae peculiariter detestentur, revocent, profiteantur. Hinc Rituale Romanum apposite sub Titulo *De baptismo adultorum* §. 16 haec habet: *Ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.* Jam quod spectat ad catechismum, et exorcismos diversi sunt hi in adultis ab illis, qui in parvulis adhibentur, et licet caeremoniae sint eadem, verba tamen eadem non sunt, quia in adultis respectum habent vel ad Idololatriam, vel falsam Religionem, vel superstitionem, vel perfidiam in erroribus, ut in Hebraeis Messiae adventum denegantibus, vel haeresim, ac propterea haeresim, cui adhaeserunt, necesse est ut agnoscat Minister dum vel in Fide illum instruit, vel exorcizat, ut apta verba et in catechesi et in exorcismis adhibeat: et quemadmodum infideles debent de peccatis suis poenitentiam agere, ita et haeretici de suis erroribus, quos detestari singulariter tenentur. Potest enim fieri *ut quis* dicente Augustino *lib. de Baptismo, integrum habeat Sacramentum, sed perversam Fidem.* Hinc haec fuit vetus Ecclesiae disciplina ut haereticis haeticam pravitatem horrescere indixerit, antequam aqua salutari ablueret. Quin immo

grassante aliqua haeresi, Fidei articulos pravis illius haeresis erroribus appositos olim peculiari modo haereticis baptizandis, vel etiam aliis credendos profitendosque proponebat, quibus illos singulariter detestarentur. Locum proferam ex epistola Nicetii ad Justinianum Imperatorem desumptum apud Chesnium Tom. I. Historiae Francorum, ex quo id patet: *Dulcis*, legitur ibi, *et dulcis Noster Justiniane, memorare quae promisisti cum baptizatus es, quid per singula te credere dixisti, cum unum Filium manentem in duabus substantiis cum Patre et Spiritu S., non duos Christos testatus es:* quae quidem Fidei professio impio Nestorii opponeretur errori, qui duas in Christo personas assererat, duosque docebat esse Christos, unum Filium Dei, alterum Filium hominis, ac proinde Mariam Matrem non Dei, sed hominis esse, et Christotocon, non Theotocon, esse appellandam.

Haec quidem est vetus Ecclesiae disciplina, ut baptizati apud haereticos, cum dubium non leve, sed prudens de baptismi validitate oritur, rite et sub conditione baptizentur. Rubrica Ritualis Romani *in ordine supplendi omissa super baptizatum* §. 1 inquit: *omissa omnia suppleantur.* Jam (redit hic eadem ratiocinatio, qua in superiori usus sum dubio) ea supplenda sunt, quae fuerunt omissa, sed in casu omissa sunt, quae respiciunt haeticum, nempe peculiaris catechesis, peculiare exorcismi, peculiare abjurationes errorum et sectae, cui adhaesit; haec igitur omnia supplenda essent in haeretico nostro adulto, qui ab haereticis baptizatus, quia de illius baptismi validitate dubitatur, sub conditione baptizandus esse dicitur. Rubrica absolute inquit, *omnia suppleantur;* sed supplenda sunt, quae sunt omissa, haec autem sunt quae haeticum respiciunt; omnia ergo, quae

Decreta authentica.

illum respiciunt, suppleri debent. Nec inutiliter hoc Rubrica praecipit: in adultis enim hujusmodi patet etiam utilitas horum Sacramentalium, quae omissa supplenda dicuntur, quia undequaque infirmitatibus sunt circumdati, et valido ad eas repellendas sculo indigent; atque hinc est, quod Rubrica omissiones supplendas praescribit.

At eadem Rubrica (aliquid adnotandum censeo) Ritualis Tit. *De baptismo adultorum*, quem supra attuli §. XVI. haec habet: *Omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.* Haec non inutiliter habet Rubrica. Postrema haec verba cum aliis *in ordine supplendi omissa* relatis conferenda sunt, in quibus absolute dicitur: *omissa omnia suppleantur:* ex illis liquet, non ita stricte servandam esse hanc Rubricam, ut quae supplenda essent, omitti nunquam possint. Datur enim casus quod Episcopi (statim ac ipsi illorum prudentiae res committatur) possint dispensare a supplendo omissas caeremonias, si quae sunt rationabiles causae, quae illos ad haec ipsa omitenda moveant; ne forte innumerae orientur dissensiones de baptismo ipso, de necessitate earundem caeremoniarum, et praecipue in civitatibus, in quibus magnus Haereticorum numerus reperitur; cum praesertim validum sit baptisma sine his caeremoniis collatum. Addam postremo, quod habet Trombellius *Dissert. 18*, in cujus secunda parte agit de caeremoniis in baptismo privatim administrato omissis, et postea suppletis. Multos ipse auctores refert, qui de Ritualibus agunt, et ipsa Ritualia diversa depromit. *Ambrosianum* a Martenio integrum relatum; *Rituale* Cardinalis S. Severinae, seu, ut alii volunt, Gregorii XIII.; ac Clementis VIII., quod Rituale maxime commendat Paulus V., in praefatione Ritualis Romano praeposita, affirmans fu-